

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 września 1957 r.

w sprawie wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego w przemyśle cukrowniczym.

Na podstawie art. 4 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) zarządza się, co następuje:

Przepisy ogólne.

§ 1. Zarządzenie niniejsze normuje zasady i tryb wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego w przemyśle cukrowniczym gospodarki uspołecznionej.

§ 2. 1. Szczególny nadzór podatkowy, ustanowiony rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 26 września 1957 r. w sprawie wprowadzenia szczególnego nadzoru podatkowego w przemyśle cukrowniczym, spirytusowym, winiarskim i piwowarskim (Dz. U. Nr 53, poz. 258), jest realizowany w przemyśle cukrowniczym przez wykonywanie:

- 1) bieżących, okresowych i doraźnych czynności kontrolnych w zakresie wymienionym w § 3, z wyjątkiem czynności wymienionych w § 3 pkt 2 lit. a) — c),
- 2) stałego nadzoru, polegającego na nieprzerwanym wykonywaniu w cukrowniach czynności kontrolnych wymienionych w § 3 w okresie ruchu cukrowni (kampanii produkcyjnej), począwszy od rozpoczęcia odbioru buraków od plantatorów aż do ostatecznego przeprowadzenia obrotu wyprodukowanego cukru i ustalenia jego zapasów w magazynie (§ 32).

2. Organizowanie komórek stałego nadzoru w cukrowniach, wyznaczanie pracowników do pełnienia obowiązków służbowych w wymienionych komórkach stałego nadzoru, opracowanie szczegółowych regulaminów pracy tych komórek oraz organizowanie nadzoru nad terenowymi punktami odbioru (wag) buraków należy do obowiązków wydziału finansowego prezydium wojewódzkiej rady narodowej, zwanego w dalszym ciągu „wydziałem finansowym PWRN”, w porozumieniu z zainteresowanymi wydziałami finansowymi prezydium powiatowych (równorzędnych) rad narodowych, zwanymi w dalszym ciągu „wydziałami finansowymi PPRN”.

§ 3. Nadzór podatkowy obejmuje wykonywanie kontroli:

- 1) w zakresie gospodarki buraczanej:
 - a) przyjmowania buraków od plantatorów w punktach odbioru (wag) w terenie i w obrębie cukrowni oraz przewozu i przyjmowania w cukrowni transportów buraków wysyłanych przez punkty odbioru (wag),
 - b) przechowywania buraków w cukrowni i w punktach odbioru (wag),
 - c) ustalania stopnia zanieczyszczenia buraków w punktach odbioru (wag) i w cukrowni,
 - d) ustalania wysokości manka buraków (różnica ilości zakupionych i przekazanych do przerobu);
- 2) w zakresie przerobu buraków, ustalania ilości wyprodukowanego cukru i jego magazynowania:
 - a) ilości buraków wziętych do przerobu,
 - b) kształtowania się strat cukru w burakach w procesie ich przerobu,
 - c) pakowania, ważenia, magazynowania cukru oraz ustalania wysokości strat w czasie magazynowania cukru,

- d) obrotu cukrem oraz jego półproduktami, odciekami i odpadkami w cukrowni, jako też prawidłowości i terminowości uiszczania należności podatkowych,
- e) ruchu osobowego i towarowego w cukrowni o każdej porze dnia i nocy;

- 3) działalności gospodarczej cukrowni w zakresie nie wymienionym w pkt 1 i 2 w celu ujawnienia i przeciwdziałania powstawaniu strat na szkodę gospodarki narodowej.

§ 4. 1. Kierownictwo cukrowni obowiązane jest do:

- 1) udzielania pomocy pracownikom nadzoru podatkowego przy wykonywaniu czynności kontrolnych (§ 3),
- 2) zmiany pracownika cukrowni lub pracownika w punktach odbioru buraków (wag), który utrudnia wykonywanie czynności kontrolnych w zakresie przewidzianym w § 3; z wnioskiem takim może wystąpić wydział finansowy PPRN, a w przypadkach nagłych w okresie przerobu buraków — kierownik stałego nadzoru,
- 3) bezpłatnego dostarczenia do użytku służbowego pracownikom nadzoru podatkowego:
 - a) wszelkich potrzebnych w tym celu legalizowanych narzędzi mierniczych i sprzętu technicznego,
 - b) pomieszczeń biurowych zaopatrzonych w niezbędne urządzenia i przybory kancelaryjne,
 - c) pomieszczeń należycie oświetlonych i w porze zimowej ogrzanych oraz przystosowanych do noclegów dla pracowników nadzoru podatkowego, wykonujących kontrolę w cukrowni,
 - d) środków lokomocji w celu przewiezienia pracowników nadzoru podatkowego od i do najbliższej stacji czy przystanku publicznego środka komunikacyjnego, jeśli odległość od cukrowni wynosi więcej niż 2 km, oraz od i do punktów odbioru buraków (wag), jeżeli nie są połączone z cukrownią publicznymi środkami lokomocji.
2. Pomieszczenie wymienione w ust. 1 pkt 3 lit. b) powinno znajdować się w obrębie cukrowni. O przydatności pomieszczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b) i c), decyduje wydział finansowy PPRN.

3. Na żądanie kierownika stałego nadzoru podatkowego kierownictwo cukrowni obowiązane jest umożliwić pracownikom tego nadzoru korzystanie w zakładzie z gorących posiłków za zapłatą odpowiadającą miejscowym cenom.

§ 5. 1. Kierownictwo cukrowni jest odpowiedzialne za utrzymanie w całości nałożonych w obrębie cukrowni przez nadzór podatkowy zabezpieczeń urzędowych (plomby, pieczęcie w plastelinie itp.) pod warunkiem, że zostało uprzednio powiadomione o każdym nałożeniu zabezpieczenia urzędowego.

2. Kierownictwo cukrowni nie ponosi jednak tej odpowiedzialności w przypadku, gdy zniszczenie lub naruszenie zabezpieczenia urzędowego nastąpiło wskutek działania siły wyższej.

3. O każdym przypadku zniszczenia lub uszkodzenia zabezpieczenia urzędowego kierownictwo cukrowni obowiązane jest, w okresie trwania stałego nadzoru, powiadomić bez-

zwłocznie kierownika stałego nadzoru, w innym okresie — wydział finansowy PPRN w celu nałożenia nowego zabezpieczenia.

§ 6. 1. Pracownicy nadzoru podatkowego nie są uprawnieni do zmiany zarządzeń wydanych przez kierownictwo cukrowni bądź na podstawie obowiązujących przepisów w przemyśle cukrowniczym, bądź z własnej inicjatywy.

2. W razie jednak, gdyby pracownik nadzoru podatkowego doszedł do wniosku, że wykonanie tych zarządzeń może doprowadzić do strat gospodarczych lub może utrudnić czynności kontrolne w zakresie przewidzianym w § 3 — jest obowiązany do pisemnego powiadomienia o tym kierownictwa cukrowni. W razie różnicy zdań lub braku odpowiedzi ze strony kierownictwa cukrowni należy sprawę skierować do wydziału finansowego PWRN, który ją rozstrzyga w porozumieniu z właściwą dla cukrowni jednostką nadrzędną. W razie niezgodnienia stanowisk należy powiadomić Ministerstwo Finansów, które rozstrzyga sprawę ostatecznie w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu Spożywczego i Skupu.

§ 7. Pracownicy nadzoru podatkowego są uprawnieni do badania i wglądu w zakresie przewidzianym w § 3 do wszystkich ksiąg i zapisków cukrowni, dotyczących jej rachunkowości ogólnej i technicznej.

Sprawdzenie (weryfikacja) cukrowni.

§ 8. 1. Cukrownie podlegają corocznemu urzędowemu sprawdzeniu przed rozpoczęciem procesów produkcyjnych.

2. Sprawdzenie przeprowadza komisja sprawdzenia, wyznaczona przez wydział finansowy PWRN, w obecności przedstawicieli cukrowni, wyznaczonych przez jej kierownictwo.

§ 9. W celu przeprowadzenia sprawdzenia cukrownia jest obowiązana co najmniej na 20 dni przed rozpoczęciem odbioru buraków do przedstawienia wydziałowi finansowemu PPRN zgłoszenia w 2 egzemplarzach wraz z załącznikami (§ 10).

§ 10. 1. Zgłoszenie, o którym mowa w § 9, powinno zawierać:

- 1) zwięzły opis sposobu odbioru buraków od plantatorów ze szczegółowym wymienieniem wszystkich punktów odbioru (wag) oraz posiadanych przez te punkty urządzeń do ważenia i przechowywania buraków oraz sposobu ich przewożenia do cukrowni,
- 2) szczegółowy plan sytuacyjny wraz z opisem tzw. części odosobnionej cukrowni, tj. pomieszczeń, w których następuje wirowanie cukrzyc, suszenie, sortowanie, pakowanie, ważenie i magazynowanie cukru ze szczególnym uwzględnieniem rozmieszczenia, urządzenia i pojemności magazynu,
- 3) wskazanie miejsca i sposobu pakowania, ważenia i przekazywania cukru do magazynu,
- 4) wskazanie wszystkich drzwi, bram, przejść i okien w części odosobnionej, a w szczególności w magazynie, oraz czy nadają się do nałożenia zabezpieczeń urzędowych,
- 5) opisanie sposobu przechowywania półproduktów, odcieków, odpadków cukru oraz ustalenia ich wagi (objętości),
- 6) wymienienie pracowników cukrowni (z podaniem nazwiska, imienia, adresu zamieszkania, funkcji służbowej) — odpowiedzialnych za należyte wykonywanie obowiązków cukrowni przewidzianych niniejszym zarządzeniem,
- 7) podanie przepisów regulujących pracę kontroli zakładowej.

2. Wydział finansowy PPRN po otrzymaniu zgłoszenia oraz po wstępnym ustaleniu, że zgłoszenie odpowiada wy-

maganiom przewidzianym w ust. 1, zawiadamia wydział finansowy PWRN o otrzymaniu zgłoszenia i występuje równocześnie z wnioskiem o powołanie komisji sprawdzenia (§ 8).

§ 11. 1. Komisja sprawdzenia — po szczegółowym zapoznaniu się z treścią zgłoszenia i stwierdzeniu, że zostało ono prawidłowo sporządzone oraz że w cukrowni istnieją warunki do zorganizowania należytej kontroli zgodnie z przepisami niniejszego zarządzenia — dokonuje:

- 1) szczegółowych oględzin pomieszczeń i urządzeń w obrębie cukrowni oraz w wybranych przez siebie punktach odbioru (wag),
- 2) przymiaru narzędzi mierniczych, nie podlegających legalizacji przez urząd miar, potrzebnych do celów produkcyjnych lub kontrolnych,
- 3) nałożenia zabezpieczeń urzędowych (plomby, pieczęcie w plastelinie) w części odosobnionej, a w szczególności w magazynie, na bramach (drzwiach), siatkach okien, celem uniemożliwienia nielegalnego wynoszenia cukru poza obręb zabezpieczonych pomieszczeń, oraz sporządzenia szczegółowego spisu nałożonych zabezpieczeń.

2. W razie stwierdzenia przez komisję braku warunków do zorganizowania należytej kontroli (ust. 1) kierownictwo cukrowni jest obowiązane do usunięcia stwierdzonych niedociągnięć.

§ 12. 1. Z dokonanych czynności komisja sprawdzenia sporządza protokół sprawdzenia w 2 egzemplarzach, do którego dołącza wszystkie załączniki.

2. Protokół sprawdzenia zatwierdza wydział finansowy PWRN, po czym 1 egzemplarz z załącznikami zachowuje u siebie, a drugi przesyła do cukrowni.

§ 13. 1. Cukrownia jest obowiązana do zgłaszania właściwemu wydziałowi finansowemu PPRN w terminie do 3 dni wszelkich zmian w stosunku do stanu stwierdzonego w protokole sprawdzenia.

2. Zatwierdzenie tych zmian należy do wydziału finansowego PWRN w trybie przewidzianym w §§ 11 i 12.

Zgłoszenie terminów odbioru buraków i wyrobu cukru.

§ 14. 1. Kierownictwo cukrowni jest obowiązane do podania wydziałowi finansowemu PPRN:

- 1) daty rozpoczęcia odbioru buraków w poszczególnych punktach odbioru (wag),
- 2) terminów rozpoczęcia przewożenia i przekazywania buraków do cukrowni przez punkty odbioru (wag),
- 3) daty rozpoczęcia przerobu buraków bądź pozostałości po fabrykacyjnych z ubiegłej kampanii,
- 4) projektowanej ilości dziennego przerobu buraków oraz ilości wyprodukowanego cukru (ewentualnie melasy),
- 5) godzin, w których będzie się odbywało pakowanie, ważenie i przekazywanie cukru do magazynu.

2. Ponadto kierownictwo cukrowni jest obowiązane do zawiadomienia w trybie przewidzianym w ust. 1 o wszystkich przerwach w odbiorze buraków i ich przerobie na cukier, trwających dłużej niż 2 dni, oraz o projektowanym zakończeniu kampanijnego ruchu cukrowni.

Kontrola w zakresie gospodarki buraczanej.

§ 15. Pracownicy nadzoru podatkowego są uprawnieni do żądania ponownego zważenia każdego przez siebie wybranego transportu buraków celem ustalenia jego wagi netto i stopnia zanieczyszczenia.

§ 16. 1. Pracownicy nadzoru podatkowego nie są uprawnieni do rozpatrywania jakichkolwiek sporów pomiędzy plantatorami a cukrownią.

2. W razie sporu co do dokładności wagi przyjętych buraków pracownicy nadzoru podatkowego mogą dokonać kontroli wagi buraków i badania stopnia ich zanieczyszczenia w obecności plantatora lub zastępującej go osoby, przedstawiciela organizacji zrzeszającej plantatorów buraka cukrowego oraz wagowego cukrowni.

3. W razie stwierdzenia różnicy wagi (ust. 2) należy sporządzić krótki protokół stwierdzający tę różnicę i zaznaczyć ją w raporcie punktu odbioru (wagi) buraków oraz w karcie surowcowej plantatora.

§ 17. 1. Niezależnie od obowiązków kontrolnych przewidzianych w § 3 pracownicy nadzoru podatkowego są obowiązani do czuwania nad prawidłowym działaniem wagi automatycznej, obliczającej wagę buraków kierowanych po przemyślu do kralajnicy, albo w razie gdy w cukrowni wspomniana waga nie działa — do czuwania nad innym sposobem ustalania wagi buraków, np. na podstawie obliczania objętości kralajki w dyfuzorach.

2. Oględzin mechanizmu tej wagi mogą dokonywać pracownicy cukrowni w czasie wyrobu cukru tylko w obecności pracowników nadzoru podatkowego.

Pakowanie, ważenie i magazynowanie cukru.

§ 18. 1. Pakowanie, ważenie i przekazywanie opakowań z cukrem z pakowni do magazynu może odbywać się tylko w obecności pracownika nadzoru podatkowego.

2. W pomieszczeniu przeznaczonym do pakowania i ważenia cukru powinna znajdować się legalizowana waga z potrzebnymi odważnikami.

3. Przed rozpoczęciem pakowania i ważenia cukru należy uprzednio w obecności pracownika nadzoru podatkowego ustalić tarę każdego rodzaju opakowania (worki, sznurki, etykiety itp.).

4. Bezwzględnie po zważeniu i zamknięciu opakowań każdej partii cukru zapisuje się do dokumentu przychodowego (konsygnacji) numery opakowań według partii, ilość opakowań, wagę netto poszczególnych opakowań oraz ogólną wagę netto cukru danej partii. Dokumenty przychodowe (konsygnacje) powinny być zbroszowane i ponumerowane przez cukrownię.

5. Na każdym opakowaniu lub na przymocowanej do niego etykietce należy w sposób trwały zaznaczyć cechę cukrowni, wagę netto cukru i numer każdego opakowania lub partii (ust. 4).

§ 19. 1. Zważone, zamknięte oraz należycie oznaczone opakowania z cukrem powinny być przekazane do magazynu w tym samym dniu po zapisaniu do księgi magazynowej, z zachowaniem obowiązujących przepisów.

2. Księga magazynowa cukrowni ma być ponumerowana, przesnurowana i opieczętowana przez wydział finansowy PPRN.

§ 20. 1. Magazyn cukru powinien być w czasie trwania stałego nadzoru (§ 2 ust. 1 pkt 2) stale zamknięty przez cukrownię i w sposób urzędowy zabezpieczony przez pracownika nadzoru podatkowego, z wyjątkiem okresów przekazywania wyprodukowanego cukru z pakowni do magazynu, wydawania cukru na zewnątrz (zbyt cukru) oraz przeprowadzania obliczeń zapasów.

2. Wstęp do magazynu cukru w czasie trwania stałego nadzoru mają pracownicy cukrowni tylko w obecności pracownika nadzoru podatkowego.

3. Pomieszczenia magazynu powinny być widne i suche, a posadzki (podłogi) równe i mocne.

4. Ilość wszystkich drzwi (bram) wejściowych i wyjściowych pomieszczeń przeznaczonych do magazynowania powinna być ograniczona do koniecznych potrzeb (§ 11 ust. 1 pkt 3).

5. Kierownik stałego nadzoru podatkowego prowadzi podręczną ewidencję nałożonych i zdjętych zabezpieczeń urzędowych. W ewidencji tej należy odnotować każdy fakt nałożenia lub zdjęcia zabezpieczenia urzędowego w pomieszczeniach części odosobnionej (magazynie) zgodnie z przepisami § 5.

6. W razie gdy z powodu przepelnienia magazynu cukier jest przechowywany także w innych pomieszczeniach w obrębie cukrowni, do pomieszczeń tych stosuje się przepisy wymienione w ust. 1—4.

§ 21. 1. W magazynie może być przechowywany tylko cukier oraz zapas opakowań (worki, skrzynie itp.) do cukru.

2. W razie gdy w magazynie cukrowni obok cukru nie opodatkowanego jest przechowywany także cukier uprzednio opodatkowany, zapas cukru opodatkowanego powinien być przechowywany w odrębnych stertach i odpowiednio oznaczony (ust. 4).

3. W magazynie cukier powinien być tak ułożony w stertach i w takim porządku, aby sprawdzenie zapasów nie nastęczało trudności, a w szczególności, aby ułożenie opakowań wewnątrz stert było takie samo, na jakie wskazuje zewnętrzny ich układ.

4. Każda sterta powinna być zaopatrzona w tabliczkę z uwidocznieniem ilości opakowań cukru.

§ 22. Półfabrykaty i odpadki cukru oraz melasa powinny być złożone (przechowywane) w miarę możliwości oddzielnie poza magazynem cukru w odpowiednich zasiekach, zbiornikach itp., w sposób nadający się do obliczenia ich ilości (wagi, objętości).

§ 23. Cukier zważony i wpisany do ksiąg magazynowych może być wzięty do ponownego przerobu wyłącznie za zgodą kierownika stałego nadzoru podatkowego i pod warunkiem, że zostanie równocześnie z wydaniem do przerobu zapisany na rozchód w księgach magazynowych.

Wywóz cukru.

§ 24. 1. W okresie trwania stałego nadzoru nad cukrownią (§ 2 ust. 1 pkt 2) wywóz cukru z magazynu może się odbywać tylko w obecności pracowników tego nadzoru, a ponadto tylko w czasie od godziny 7 do 19.

2. Kierownik stałego nadzoru podatkowego może zezwolić w wyjątkowych przypadkach na wywóz cukru o innej porze.

§ 25. Na umotywowany wniosek kierownictwa cukrowni wydział finansowy PPRN może wyrazić zgodę na dokonywanie wywozu cukru bezpośrednio z pakowni, w okresie trwania stałego nadzoru, pod warunkiem:

- 1) uprzedniego zapisania tego cukru w księdze magazynowej,
- 2) wstrzymania pakowania i ważenia cukru w czasie wykonywania wywozu cukru z pakowni oraz
- 3) przestrzegania, ażeby w czasie wywozu cukru z pakowni znajdował się tylko cukier przeznaczony do wywozu.

Sprawdzenie zapasów cukru.

§ 26. 1. Pracownicy nadzoru podatkowego są obowiązani do przeprowadzenia w cukrowniach obliczeń zapasów cukru w okresach miesięcznych i rocznych oraz w terminach dowolnych.

2. Ustalenia zapasów cukru w pomieszczeniach, w których jest magazynowany, należy dokonywać w obecności dyrektora cukrowni lub wyznaczonego przez niego pracownika.

§ 27. Jeżeli w wyniku przeprowadzonego obrachunku zapasów cukru zostanie stwierdzona nadwyżka lub ubytek cukru w stosunku do salda wynikającego z ksiąg cukrowni, dokładnie sprawdzonych i uzgodnionych z dokumentami (zapas książkowy), stwierdzona nadwyżka powinna być zapisana do księgi magazynowej cukru na przychód, a ubytek na rozchód.

§ 28. Ubytek cukru (§ 27) ponad obowiązujące normy podlega opodatkowaniu w wysokości i w terminie ustalonym w przepisach o podatku obrotowym.

§ 29. Wyniki badania zapasów cukru (§§ 26—28) powinny być ujęte w odrębnym protokole podpisanym przez przedstawiciela cukrowni i kontrolującego.

§ 30. 1. W czasie przerobu buraków dzienne zapisy w księdze magazynowej cukru mają być zakończone każdego dnia po skończeniu ważenia i wywożenia cukru z pakowni.

2. Pracownicy nadzoru podatkowego są obowiązani do czuwania nad ścisłym wykonywaniem przez cukrownię przepisu ust. 1 oraz do systematycznego badania, czy księga magazynowa wraz z dokumentami jest prowadzona prawidłowo oraz czy zapas cukru w magazynie jest zgodny z saldem zapasu cukru wynikającym z zapisów w tej księdze i innych księgach cukrowni.

§ 31. Cukrownia jest obowiązana do dołączenia do każdego sprawozdania (miesięcznego i rocznego) o podatku obrotowym dodatkowego załącznika, w którym należy podać pozostałość cukru na początku okresu sprawozdawczego, przychód cukru w tym okresie, ogólną sumę przychodu, rozchód cukru w okresie sprawozdawczym, stan zapasu wynikający z ksiąg (saldo) oraz stan rzeczywistego zapasu cukru w magazynie w ostatnim dniu okresu sprawozdawczego. W załączniku należy uwidocznic w oddzielnej pozycji podatek obrotowy od ubytków cukru (§ 28).

§ 32. 1. Po zakończeniu ruchu cukrowni (przerobu buraków, półproduktów i odpadków) oraz po przeprowadzeniu przez cukrownię kampanijnego obrachunku przerobu bura-

ków i ustaleniu wysokości strat fabrykacyjnych cukru w burakach wziętych do przerobu, stały nadzór podatkowy wspólnie z kierownictwem cukrowni powinien dokonać szczegółowego obrachunku zapasów cukru w magazynie.

2. Następnie należy zdjąć z drzwi i bram magazynu oraz innych pomieszczeń, w których cukier został zmagazynowany, wszelkie zabezpieczenia urzędowe nałożone przez komisję sprawdzenia (§ 11) oraz pracowników stałego nadzoru (§ 20 ust. 5).

3. Po przeprowadzeniu obrachunku zapasów cukru niezależnie od obowiązku dokonania wpisu w księdze magazynowej (§ 27) pracownicy stałego nadzoru powinni sporządzić odpowiedni protokół, w którym należy podać przebieg wszystkich czynności przewidzianych w ust. 1 i 2 oraz wyraźnie zaznaczyć, że od chwili zdjęcia urzędowych zabezpieczeń z magazynu zapas cukru w magazynie (w innych pomieszczeniach, w których jest przechowywany) zostaje równocześnie oddany pod wyłączną odpowiedzialność i opiekę kierownictwa cukrowni. Jeden egzemplarz protokołu otrzymuje cukrownia, a drugi — wydział finansowy PPRN.

§ 33. Od dnia zakończenia czynności przewidzianych w § 2 ust. 1 pkt 2 pracownicy nadzoru podatkowego wykonują w cukrowniach czynności kontrolne przewidziane w § 2 ust. 1 pkt 1 oraz w § 3 pkt 2 lit. d) i e).

Przepisy przejściowe.

§ 34. 1. W kampanii 1957/1958 w uzasadnionych przypadkach mogą być udzielane ulgi od wymagań przepisów § 4 ust. 1 pkt 3 lit. b) i c), §§ 9—11, 20 i 22.

2. Ulgi udzielają:

- 1) komisja sprawdzenia — w czasie wykonywania swych czynności,
- 2) wydział finansowy PPRN — w okresie, w którym nie działają komisje sprawdzenia.

§ 35. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1957 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI I MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 21 września 1957 r.

w sprawie pełnienia pomocniczej służby telegraficznej publicznej przez stacje kolei państwowych.

Na podstawie art. 50 pkt 2, art. 51 i art. 52 ust. 2 dekretu z dnia 11 marca 1955 r. o łączności (Dz. U. Nr 12, poz. 71) zarządza się, co następuje:

Przepisy ogólne.

§ 1. Zarządzenie niniejsze reguluje pełnienie pomocniczej służby telegraficznej publicznej przez stacje kolejowe przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”, zwanego w dalszym ciągu „P.K.P.”, oraz wzajemne stosunki zachodzące z tytułu pełnienia tej służby między P.K.P. a przedsiębiorstwem „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, zwanym w dalszym ciągu zarządzenia „P.P.T.T.”

§ 2. Pomocniczą służbę telegraficzną publiczną wykonują stacje kolejowe w zakresie ograniczonym lub pełnym, jak również konduktorzy pociągów osobowych,

Służba w zakresie ograniczonym.

§ 3. Pomocniczą służbę telegraficzną publiczną w zakresie ograniczonym wykonują wszystkie stacje kolejowe, wyposażone w niezbędne urządzenia telegraficzne. Obejmuje ona przyjmowanie, przetelegrafowywanie i doręczanie niektórych rodzajów telegramów, a mianowicie:

- 1) państwowych,
- 2) służbowych P.P.T.T.,
- 3) hydrometeorologicznych,
- 4) służbowych płatnych P.K.P., nadawanych przez organy P.K.P. do nadawców lub odbiorców przesyłek kolejowych,
- 5) prywatnych, nadawanych przez podróżnych lub przeznaczonych dla nich w sprawach związanych z podróżą, i